

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 12.

V Ljubljani 1. decembra 1886.

Leto XVI.

Vrabcu.

Čemú si prilétel k oknu,
O vrabec, prosják predrzni?
Na praznem grmiči v zimi
Pogíni gladú in zmrzni.

Kakó ščebetál neskrben
Po leti si v gostem prósi!
Obíral pridelek kmetu
S tatinsko vesel družbó si.

Kar nisi pozóbat mogel,
Preširen si súl pod mizo;
Vriščaje razpél si kríla,
Ko čutil si mene blizo.

Po leti si len bil, kradel,
Kaj čaka, zdaj veš, lenuha;
Ko sneg je pobélil njive,
Prosjačít si moraš kruha.

Pravično ravnál bi, tiček!
Če danes te brez utéhe
Pustim, da pokóro delaš
Za svoje obilne grehe.

Usmiljenje vender ímam,
Vrabec lehkóživí, s tábo,
Ko vidim, da v pustej zimi
Godí se takó ti slábo.

Na desko ti vsujem óvsa
Naslonjeno tam ob zidi;
S továřiši pridi zóbat,
Sestradani tiček, pridi!

Fr. Krek.